

Forfatter: Drachmann, Holger

Titel: NOVEMBERSTEMNING (1870)

Citation: Drachmann, Holger: "NOVEMBERSTEMNING (1870)", i Drachmann, Holger: *Samlede poetiske Skrifter*, 1906-1909, s. 117. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/text/adl-texts-drachmann01-shoot-workid63364.pdf> (tilgået 20. april 2024)

Anvendt udgave: Samlede poetiske Skrifter

NOVEMBERSTEMNING (1870)

Dagen er graa; en Taage dækker Staden,
Som Sørgeflor den over Byen hænger;
Foden i Galoschen sjasker om paa Gaden;
Kulde og Klamhed igennem Frakken trænger.

Aftenen er trist. De høje Stjerner glimte
Kun sparsomt over Taget gennem Skyen;
Som en Kæmpe uden Hoved man akkurat kan skimte
Rundetaarn . - Det regner! Op med Paraplyen!

Tiden er trist. En Gravluft slaar i Møde
Fra Bladet, som man sluger i Kaféen,
Der lugter overalt af saarede og døde;
Det er Høst i November - for Manden med Leen.

"Nyt! Er der nyt?" - "Ja nyt for alle Munde,
Nyt fra Paris for Plebs og Optimater;
Æslerne er spist, man begynder nu paa Hunde,
Rusland tænder Piben ved de gamle Traktater."

Tiden er snavs, og Prygl er nu paa Moden;
Ak, Aarhundreder er vi trængt tilbage.
Hvor tændes atter Aandens Lys paa Kloden?
Naar skal vi finde de genfødte Dage ? -

Naar skal vi ... Stille, kom gaa med til Side,
Ser Du i Vinstuen Gasblusset tændes;
Kender Du Værtens Portvin den hvide?
Den kan løse Spørgsmaalet! - Ja saagu, kan hændes.